

Wäl-förtient ähre-minne,
öfwer Hans Kongl. Maij:tz
tro-tienare och
öfwerst-...

Gröndaal, Petrus

1700-1829 81 Cbza 1717 Creutz

National Library
of Sweden

4/167.24
24

Wäl-förtient Åhre-minne /

Öfwer

Hans Kongl. Maj:tz

Bro: Dienare och Öfwerst: LIEUTNANT

Zhen Högwälsborne Herre

H: GUSTAF OTTO

W W W W S

Tri: Herre och Herre;

Hwilken

Wti sin ålders yppersta Flor quitterade thet timme-

liga och emottog thet ewiga Anno 1717. den 13. dag

wti Februarii Månad kläckan 9. prälice

om afton;

Samt den 19. thepå följande beledsagades till sitt

Hwilo: Rum wti Salems Kyrckia i Söder-
manland.

På Grafwen ristadt utaf then /

Som war i tid Hans gode wän /

Och mycket saknar Sonom än /

Men kan dock aldrig få n igen /

Sör än i sielfwa Simmelen.

EDERHOLM / Tryckt HENR. C. MERCKELL, Kongl. Bofwr. wti
Stoor: Furstendömet Finland / Åhr 1717.

Eå får jag nu min JESUM kär omfamma/
Och snart vthi Hans Himbla Glädie hamma.

Hätt så / just åsven så the sidste orden lydde /
Som Salig ERUZZEN här i werlden
talte sist;
Eå / när som dödsens ångst allredan honom
brydde /

Han talte thessa ord / som säkert är och wiss.
Man kan ei vandra påt; ty / then som i sitt hertza
Städz hyste och behölt sin JESUM med god skäl /
Han seck och söter smak i bittra dödsens smårta
Af JESU / som war hans i lifwet hela Wål.
Om nå'n med trones arm sin JESUM har omfannat /
Om någon thenna tidd hast JESUM hertlig kär /
Om någon önskat sig i Himla Glädien hamma /
Eå troor jag salig ERUZZ then samnte wisslig är.
Hans största glädie war i werlden GUD at tjåna
Med fasto som och bön alt både natt och dag;
Och at jag nu må ord af Davids Psalmen låna /
Han hade största lust til HERrans söta Lag.

Luc. 2: 37.

Psal. 1: 2.

Dy

Hur hiertlig glad war han / när floctan börjad ringa /
At han med hopenom fick gå til HERRans huus;
Hans hog och hierta städz til himlen mårde swinga /
Han hölt sig fast til GUD / ei achtad werldsens krus.
Igenom Andans nåd han gick på wågen jånna /
Och wüste altid sig en trogen Christi Brud;
Ja / at jag lefnad hans nu med ett ord må nämna /
EXCELZ alt fatånglit hölt / förrotan frucht a Gud.
Förthenstul / som nu han sin GUD så mårde åbra /
Han åhrad blef igen af GUD så högetig /
At GUD sin Himbla - del at honom månd beskåra /
Samt gjorde honom och i död frimodelig.
När thenne Himbla - Wån af Wänner blef tilfrågad
Inwnder sukkdom hans / hur thet sig mårde ha?
Han swarad oförfråckt med frögde - mñ helhågad /
Rätt wål / jag ropa får nu snart victoria.
När han på sin dödzydag med döden redan kånwad
Och rätt hel stilla låg wid hufwudgården bögd /
Han börjad ropa tå / ei med en röst neddåmpad /
Men vplundt öfwer alt; ach! Glädie / Glädie frögde!
Ach! glädie / glädie / frögde! en sådan frögde jag kånner /
Then intet öga sedt / och intet öra höröt!
Så ropad han med frögde til alla sina Wänner /
Stull' ei ens hierta tå af sådant rop bli rördt.
Han frågad' alla öf / om wi ei kunde kånna
Then söta lucht utaf thet sköna Canans Land
Jag kånner / sade han; O! glädie / som månd' brånna
Öti hans ådla Ståll alt som en helig brand.
Ja / som han all sin tid / och medan han här lefde /
Sin största glädie fann öti sin JESU kär /
Och thenna glädien söt alt stadigt efterstråde /
Så feck han i sin död och glädie muta här.
Med glädie får han nu sin JESUM kär omfamna
(Som war hans sidsta ord i thenna werlden här)

Pfal. 122 1.

Phil. 3: 20.

Pfal. 73: 22.

1. Sam 2: 30.

Nu

Matth. 5:16

Nu har han redan säll i Himbla: Stådien haunnat /
Så säkert jag är här / så säkert är han ther.
Men of till hiertans sorg är han ifrån of gången /
Ach! Himmel! alt för snart wår ädla GUDZ tu tog /
Som med sitt lefnadz lius så förelyste mången /
At man at prisa GUD had' största skäl och fog.
Här saknar nu hans FRU en oförliflig Maka /
Sin största jordefrögd / sin kärsta ögna-lust;
En Maka som i död sin kärlek ei förfaka /
Men öfwer henne tog så mången hierte-pust.
Så älskad' the hwaran med brinnand' hiertan beta /
Så kärligt mände the hwaran til handa gå /
At man i thenna tid må liusa dagen leta
Med lyctor och med blås så kära Makar två.
Kom! när jag komma wil / så suttu the tilhopa
Dch lofwade sin GUD med Psalmer / Bön och Sång;
Jag hörde oförmärckt rätt ofta hur' the ropad'
Til GUD om ewigt lif i ewigheten lång.
The läste HERrans Lag / the prisad' GUD med gamman
Med underwisning god the byggde opp hwar ann;
The fölgdes wackert åt i HERrans Hus tillsammans /
The lefde bättre än som jag utsäga kann.
Men ach! ach! ach! tu död har skildt så twenne säta /
Som Engla-lefnad wist på jorden förde här;
Then ena måste bli i ångslan qwar och gråta /
Then andre ewig frögd öfwer hufwud bår.
Här saknar hans Fru. Mor en oförliflig lydig /
Dch som jag fruchtar för / sin enda kära Son /
En Son som wti alt sin Moder war demödig /
En Son / som all odygd war ganska långt ifrån.
En Son / som med sin bön i huset mände draga
Så mång' wälsignelse af HERrans aåfwor in;
En Son / som med GUDZ Ord förnuftigt kund' förtaga
All swår bedröfwelse / och trösta Modren sin.

En sådan ädel Sou/ måst' ädla Modren lämna/
Och se hur' han i graf med andras fötter går;
Hon honom wiserligt til ålders tröst har ännat /
Men och! hon lämna måst' med mängen bitter tår.
Här sakna Syskon hans en mächta trogen Broder /
En Bror/ som giord' them godt til kroppen och til Siäl;
Til kroppen / i thy han war altid from och goder /
Til Siälen / i thy han them ynderwiste wäl.
Han lyfte som ett leus' bland sina Syskon kåra /
Och geck them altid för' med Dygd- exempel sitt;
Han bad och altid GUD/ han will' them nåd beskåra
Wäl lefwa / saligt dö och blefwa werlden qwitt.
Nu sakna the sin Bror/ som och hans troгна böner /
Nu sakna äfwen the så mångt dyrt HERrans Ord;
The sakna kärlek hans / som städz mot them war gröner /
The sakna honom nu i Cammar och wed bord.
Nu sakna Wänner hans en Wån så genom-trogen /
En Wån / som allom godt bad' mente/ önskte/ giord'
En Wån/ hwars kärlek war til Wänner grøn och mogen /
En Wån som älskade med gierningar och ord.
Then som war ERCELZEN S wån och rättlig honom kände/
Til sinne och humeur, til lefwerne och Dygd/
Han saknar'n / förjer wist/ at döden honom hände /
Ty wånstap hans then war på redligt hierta bygd.
Så lefde han sin werld/ så vingecks han på jorden /
At hiertat han vppå sin tunga altid bar /
I hiertat mente så / som talades med orden /
Mot alla redlig war i alla sina där.
Ty troor jag ingen lär på Salig ERCELZEN tala /
Som wiste hwem han war / och kände honom rätt;
Jag hoppas Momus ei sin läppar håller fala /
Ty han för ringa är påtadla Dygdens ått.
Ett wet jag / thet är wist / som werlden kan påtugga /
Och rikna Salig ERCELZ / kan ske / til någon Faut,
Swad

Swad tå? jo/ at han ei på werldens ähra snugga/
Och lesde werlden lyf i högård / präi och ståt.
Neh! han med IESU sin ei war af thenna werlden/
Ell' älskade the ting för werlden synas rar/
För ydel träck han höll båd' werlden som och stården/
Ty feck ej werlden mer behålla honom qwar.
Doct saknar werlden här en ganska trogen Moses/
Som utaf hierte grund för GUD solet altid bad/
Fast han therföre et af någon wille rosas/
Så wet jag han bad wäl för solet och land och stad.
Jag tycker hur' jag seer nu Salig IRENEZEN liggia
På sina bara knän och ansicht ner til jord:
Jag tycker hur' jag hör'n med böner nåde tiggta
För hela Swerjes Land med genom-trängand' ord.
GUD gif/ wårt arma Land nu hade flera qware/
Som så båd' arl' och serl' til HERren stitigt bad/
Jag fruchtat högelig the äro mycket rare,
Wår IRENEZ war en af them/ men nu bland dö-

das rad.
Hur' lär Sanct Jacobs och Johannis Kyrckia sakna
Wår Salig IRENEZ/ som ther städz lyfte som ett lida
Af diupa andacht hans/ mångs hierta wislig waknad'
Til andacht som och bön. i HERrans Helga Hus.
Han war en Samuel/ som HERren i sitt Tempel
Städz tiende dag och natt/ ther til hans hierta brann
Han war en estersyn / Gudachtighets Exempel /
Men ach! ach! klagan wårdt för of nu saknas han.
Bland andra/ som nu här the Salig IRENEZEN sakna
Jag saknar en Förnam och gunstia Synnare
Min penna faller ner/ beghnuer til at slafna/
Hans bortgång hiertat sorg och tårar ögon ger.
Han war min Jonathan/ jag war hans David fara/
I ord och gjerningar han wiste sig en Wån /

Mig ringa gjorde han så mycken mycken åbra /
 GUD wet hwar jag här får så ädel Wån igen.
 Ty förjer jag nu högt om dig min käre Broder /
 Tu hafwer warit mig rätt hiertlig mycket kär;
 Tu hafwer warit mig rätt genom. frem och goder /
 Tin kärlek närmar. war än qwinno. kärlek är.
 GUD gif / jag kunde nu til sidsta tienst och heder /
 Så b. dra / wörda Dig / som thet sig borde rätt;
 Wål skulle jag Titt namn inskrifwa uti ceder /
 Jag kan nu utet mer än yppå papperet.
 Så haf nu tusend tack för Wånskap mycket säta /
 Som of emellan här i tiden altid war;
 Mitt hierta briser och min ögon börja gråta /
 När jag påtäncker Dig / Tu min Wålgärnings FAR.
 Om Tu Titt öga br. Titt huswond kunnat taga /
 Och dela thet åt mig / Tu hade säkert gjort;
 Tin högsta lust thet war at om min wålfärd laga /
 Besitad' Dig therom / hur jag skull' komma fort.
 Så haf nu hiertlig tack för alt titt goda hierta
 Som war så öfwerfullt af kärlek emot mig;
 Mitt hierta är nu fullt af bitter ångslans smärta /
 Theröfwer jag så snart / ja / snart måst' sakna Dig.
 Haf tack för hwar en stund wi sutto med hwar annan /
 Och talte om GUDS Lag / thet rätter sed och bud;
 Haf tack för hwarje gång wi lofwad' GUD tillsammans /
 Och i wår enslighet had' glädie i wår GUD
 Haf tack för hwar en bön Tu öfwer mig mänd' sälla /
 För hwar en önskan / som af hierta wishlig geck;
 Jag säkert tror Tin bön rätt mycket mände gälla /
 För Tuna böner skul af Himlen godt jag seck.
 Men särdeles tusend' tack för sista hierte. önskan
 Tu önskad' öfwer mig med godt förnuft och skäl /

Med jag sälja
 med David
 af
 2. Sam.
 1: 26.

Din kärlek emot mig i selskva döden grönskad /
 Du bad GUD styrcka mig til kroppen och til siäl.
 GUD höre bönen Din / låt then mig öfverkomma
 För GUDS barmhertighet och IESU Christi skull;
 Så länge Gröner dal här grönskas mängen sommar /
 Jag wil / jag bör / jag skal Dig wörda på Din mull.
 Fast wära hiertan nu är' ganska sorgelige /
 För thet tu döder äst och läggs i jordens fann /
 Så är' dock efter Dig tre ting odödelige
 Din Siäl / Din ädla Dygd och sidst Titt wackra
 Namn.

Din Siäl hon niuter ren odödeliga frögder /
 Din Dygd hon intet dör / blir stadig i wårt minn;
 Titt Namn / min hiertans ÖRETT / som gierde of för
 nöjde /
 Hos of thet aldrig dör ; går aldrig br mitt sinn.

Så länge jag mig nämner
 PETRUS BRÖNDAL.

